Groeten uit De Beerzen

Heemkundekring Den Beerschen Aard

Het Dafje van Ons Mevrouw (deel 1)

Veel Beerzenaren zullen het Dafje van Ons Mevrouw, zoals burgemeester mevr. Smulders- Beliën in de volksmond genoemd werd, kennen van het Dafje dat via een glasplaat in de vloer te zien is in Grand Café De Beerze. Maar wat is het verhaal achter het Dafje?

Mevr. Truus Smulders- Beliën (1902-1966) was de eerste, en 19 jaar lang de enige, vrouwelijke burgemeester van Nederland. Ze volgde in april 1946 haar man Jan Smulders op, die de Duitse concentratiekampen, waar hij als gevolg van verzetswerk terecht gekomen was, niet had overleefd. Mevr. Smulders had een zeer persoonlijke stijl van besturen: ze had aandacht voor het wel en wee van de Beerse burgers, wat haar bij de bevolking zeer geliefd maakte. Dat werd heel duidelijk toen in 1958 een inzameling onder de Beerzenaren gehouden werd voor een cadeau voor het twaalf en een half jarig ambtsjubileum van Truus Smulders. Op de vraag welk cadeau Truus zou willen van de dankbare bevolking had ze bescheiden geantwoord dat haar fiets welhaast versleten was. Het zou een ‘pastoorsfiets’ worden, die was sterk genoeg voor haar ‘stevige postuur’. De Beerse bevolking bracht echter zoveel geld bijeen dat het Actiecomité, dat de festiviteiten organiseerde, op zoek ging naar een véél groter cadeau. Er werd contact opgenomen met de firma van Doorne in Eindhoven. De gebroeders van Doorne hadden net de Daf 66 ontwikkeld, een nieuwe personenauto met een automatische versnellingsbak. Het prototype was gepresenteerd op de RAI en zou snel in productie worden genomen. Daf was bovendien op zoek naar geschikte promotie. Volgens de fabrikant was de auto compact, praktisch en makkelijk te besturen, waardoor ‘zelfs vrouwen er in kunnen rijden’. De vraag van het Beerse Aktiecomité was dan ook of de Firma van Doorne een Daf zou kunnen leveren als cadeau voor de jubilerende burgemeester. Zodoende kwam de naam van Truus

Smulders- Beliën terecht op de lijst met intekenaars voor de nieuwe Daf.
Wat er vervolgens gebeurde valt te lezen in het boek ‘De Daf van mijn vader’ van Thomas Vaessens uit 2018. De marketingafdeling van DAF bereidde een ceremonie voor waar veel pers en publiek bij uitgenodigd was voor de aanbieding van de eerste twee DAF-600 auto’s die van de band zouden rollen. Hiervoor hadden ze twee namen gekozen: Jonkheer M. Smits van Oyen van Eckart, voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Automobiel Club èn, na enig speurwerk naar bijzondere namen op de intekenlijst, Mevr. Smulders- Beliën. De eerste een logische keuze, gezien zijn functie, de tweede een bijzondere keuze, Truus had immers geen rijbewijs. Toen de afdeling marketing met het Beerse gemeentehuis belde om de gang van zaken rond de ceremonie te bespreken wist Truus van niks. Ze had geen DAF besteld was haar antwoord en “Sorry, u zult een ander moeten zoeken, ik heb niet eens een rijbewijs…”. Daarmee was voor Truus de kous af. Bij Daf was er echter alom verwarring. Na een paar telefoontjes kwam men er wel achter dat het Beerse Aktiecomité achter de bestelling zat. Het feit dat mevr. Smulders geen rijbewijs had werd bij DAF als een kans gezien: iedereen kon immers in de DAF rijden, zo luidde de reclame. Bovendien was mevr. Smulders een rolmodel voor de geëmancipeerde vrouw en genoot ze landelijke bekendheid. Marketingtechnisch ideaal voor Daf dus.
En zo kwam het dat tijdens de festiviteiten rond het twaalf en een half jarig ambtsjubileum in 1958 burgemeester Truus Smulders een rode DAF aangeboden kreeg van de Beerse bevolking. Hoe dit in zijn werk ging kunt u lezen in de volgende ‘Groeten uit de Beerzen’. De reactie van de burgemeester is op bovenstaande foto alvast duidelijk te zien. Wordt vervolgd dus…

Foto: Archief Den Beerschen Aard.
Op de foto v.l.n.r.: Janus Liebregts en achter hem Tiny Hermans, Jack van Beers, Dhr. Philippart en Jan Roefs.